

# A TRANSZNEMŰSÉG NEM NETTÓ SZENVEDÉS

**„KONDITEREMBE JÁROK,  
BRINGÁZOM, ÉS NEM  
TUDOK ZENE NÉLKÜL  
ÉLNI. 28 ÉVES VAGYOK.  
AZ AMNESTY INTERNATIONAL  
MAGYARORSZÁG FUNDRAISERE.  
TRANSZNEMŰ” – ÍRJA HORVÁTH  
NOÉ A MENTÉS MÁSKÉNT  
BLOGON, AMELYEN NEMCSAK  
TRANSZSÁGÁT VÁLLALJA FEL,  
HANEM A NEMVÁLTÁSÁNAK  
INTIM FOLYAMATÁT IS.**

ÍRTA: **FARKAS EDINA LINA**  
FOTÓ: **ORBITAL STRANGERS**

**M**ár az első po-  
énjánál tudom,  
könnyű lesz vele.  
És tényleg, majd  
két órán át beszél-  
getünk egy pesti  
kávézó teraszán,  
ahol annyira teltház van, hogy akaratlanul  
is részese vagyok az asztalszomszédaink  
fojtott hangú vitájának, és talán mások is  
így vannak Noé nekem elmondott szemé-  
lyes élményeivel. Közelebb hajolva meg is  
kérdem tőle, ne keressünk-e esetleg má-  
sik helyet, ahol kevesebben vannak, mire  
ő csak nevetve legyint, nem zavarja, ha  
hallják, hiszen a blogján és az előadásokon  
is nyíltan beszél transzneműségéről.

„Én viszonylag szerencsés voltam,  
hiszen nem vidékre születtem, ahol jóval  
kiszolgáltatottabbak a transzneműek,  
a családom nem tagadott ki, a barátaim  
nem fordultak el tőlem, ráadásul olyan  
munkahelyem van, ahonnan minden tá-  
mogatást megkapok.” Noé harmadik éve  
dolgozik az Amnesty International hazai  
irodájánál, fundraiser. Az irodában soha-

Noé családja  
a második  
bemutatott  
barátnőnél  
ismerte fel: ez  
nem egy tini  
hóbort



sem volt téma, hogy heteró, leszbikus vagy transz-e. Az egyik legrégebbi kollégája úgy emlékszik, nem volt nagy coming out sem, de szép lassan mindenki tudomást szerzett róla, hogy Horváth Noémi hamarosan hivatalosan is Noé lesz.

Ekkoriban született meg az irodában az ötlet, hogy Noé a nyilvánosság előtt is vállalhatná történetét és nemváltásának folyamatát, ezzel is segítve a transz emberek láthatóvá válását. Bevallása szerint nem sokat vacillált, mert jól tudta, milyen sokat segíthet másoknak egyetlen pozitív példa is. Bár számított negatív reakciókra, egy-egy sajtómegjelenés kapcsán elő is fordulnak ilyen kommentek, de zömében támogató üzenetet kap. Neki az a legnagyobb siker, amikor rejtőzködő transzok azt írják, hogy bejegyzései adtak erőt előbújásukhoz.

## EGYEDÜL

„Gyerekkoromban a környezetem fiúként reagált rám – mondja Noé –, hiszen horgászni és barkácsolni jártam az apámmal, menő matchboxaim voltak, és főleg fiúkkal barátkoztam. A szomszéd úgy hívott, Öcsi. Visszaemlékezve, ekkor még nem éreztem magamat egyik neműnek sem, de az kicsit összezavart, hogy fiúként tekintenek rám, miközben lány vagyok.”

Csak tizenévesen jött a felismerés, hogy más, mint a többi lány. Mivel otthon is kapott megjegyzéseket „fiús” frizurájára és öltözködésére, úgy döntött, megpróbál úgy viselkedni és öltözködni, mint egy „igazi” lány. A klasszikus sztereotípiáknak megfelelőnek megnövesztette a haját, szoknyát vett fel, elkezdett lányokkal barátkozni, és még a fiúzással is megpróbálkozott. De a gimnázium végére rá kellett jönnie, hogy ez az egész csak egy magára húzott szerep, amivel a társadalmi konvencióknak igyekszik megfelelni. Addigra az is egyértelművé vált, hogy nem a fiúkhöz vonzódik, ugyanakkor nem tudott azonosulni a leszbikus kategóriával.

„Úgy éreztem, nincs olyan címke, ami illik rám, hiszen a leszbikusok nők, akik nőkbe szerelmesek, de én nem éreztem magamat nőnek, ugyanakkor a nőket szerettem. Férfinak pedig sose mertem volna vallani magamat, és akkor még azt sem tudtam, hogy léteznek transzneműek.” Egészen 19 éves koráig, amikor egy társkeresőn felfedezte, hogy vannak még rajta kívül olyan emberek, akik úgy érzik, nem jó testbe születtek.

„Csak ültem a gép előtt, olvastam

a leírást, és azt hittem, elbőgöm magam, hiszen minden egyes betűje igaz volt rám. Ez egyrészt hatalmas megkönnyebbülést jelentett, mert már nem éreztem magam annyira egyedül a sehova sem tartozás érzésével, másrészt kétségbe is estem. Arra gondoltam, hogy ilyet nem tehetek, ha én ezt felvállalom, biztos kitagad a családom.” Annyira erős volt ez a félelem, hogy inkább elásta magában a felismerést, és 25 éves koráig élte tovább a fiús lány életét.

## EGYÜTT

„Emlékszem, az Aurórában ültünk egy rekasztal-beszélgetésen, egy transz nő mesélt a tapasztalatairól. Láttam Noén, hogy teljesen az elhangzottak hatása alá került, és bevallása szerint is ott jött rá, hogy nem nyomhatja el tovább transzneműségét” – mondja Judit, Noé barátnője, már harminchárom éves az élettársa.

Noé előbújásával kapcsolatban nem csak családja reakciója töltötte el félelemmel, azon is joggal aggódott, hogy akkoriban még viszonylag friss párkapcsolata

# A LEGNAGYOBB NEHÉZSÉGET INKÁBB A HOSSZÚ, VÁRAKOZÁSOKKAL TELI HÓNAPOK JELENTETTÉK, AMÍG A NEM- ÉS NÉVVÁLTOZTATÁS KÉRELMEÁT ELBÍRÁLTÁK.

nem fogja kibírni a nemváltás procedúráját. Barátnője nem is tagadja, hogy nehéz időszak van mögöttük. „A tranzíció nem csak fizikai változásokkal jár, a hormonterápia miatt a személyisége is változik, férfiasodik. Például már nem olyan érzékeny, mint régen, és mint a férfiak többsége, kevésbé bírja a lelkiést” – magyarázza Judit. Noé-

## MI KELL EGY NEM- ÉS NÉVVÁLTOZTATÓ KÉRELEMHEZ?

A hazai jogszabályok értelmében a kérelemhez csatolni kell egy pszichiáter, egy pszichológus és egy urológus, illetve nőgyógyász által készített szakvéleményt, amely igazolja, hogy a kérelmező transzszexuális. Ezenkívül a kérelmezőnek nyilatkoznia kell, hogy milyen nevet szeretne viselni. A kérelem benyújtásának nem feltétele, hogy a kérelmező korábban a külső nemi jellegeket megváltoztató orvosi beavatkozásokon essen át.

nak a belső változás inkább izgalmas utazás volt a női és a férfi lélek között.

A legnagyobb nehézséget inkább a hosszú, várakozásokkal teli hónapok jelentették, amíg a nem- és névváltoztatás kérelmét elbírálták. Egy ilyen eljárás lefuttatása normális esetben négy hetet venne igénybe, ehhez képest majdnem egy évet várt az eredményre. Ez alatt az idő alatt új szakvéleményt is bekértek tőle, majd újból, többhavi várakozás után arról kapott levelet az Emberi Erőforrások Minisztériumától, hogy ideiglenesen felfüggesztették a név- és névváltoztatási engedélyek kiadását. A barátai szerint ekkoriban Noé közel állt az összeomláshoz, hiszen így bizonytalan ideig a mellkasműtétet sem végezheték el rajta. Végül, közel egy évvel a benyújtás után jóváhagyták a kérelmét.

„Az, hogy már papíron is férfi vagyok és pár hete a műtétet is elvégeztek rajtam, minőségi változást hozott az életemben. Már nem kell rettegennem, ha mosdóba megyek, nincsenek kínos pillanatok és fürkésző tekintetek, hogy akkor most tényleg nő vagyok-e, vagy esetleg másnak a papírjaival akarok visszaélni, végre járhatok strandra, edzőterembe, fürdőkhöz.” Noé elégedett, sőt úgy érzi, még csak most következnek életében a nagyobb fordulópontok.

„Anno sokat voltam áldozatszerepben, és valószínűleg azért is választottam a segítő szakmát, mert engem nem mentett meg soha senki. De ma már ezen túl vagyok, és úgy érzem, kész vagyok valami egészen újba belevágni” – mondja titokzatosan. Annyit azért még elárul, hogy a Mentés Másként projektet nem engedi el. „Végtére is, azért vállaltam a nyilvánosságot, hogy megmutassam, transzneműnek lenni nem nettó szenvedés.” U